

Matlena teekond

Aino Pervik, Mustvalge Kirjastus, 2010

Autor tutvustab raamatut: "Täiskasvanutele mõeldud teoses jutustab tuntud lastekirjanik üht oma perekonnalegendi, mis juba ammu uduste aegade taha kadunud. Kujutluses võiks aga see vana lugu olla ka selline, nagu ta siin nüüd on: lapseotel Matlena teekond Tallinna oma Krimmi sõtta kaduma jäänud mehe surmatunnistuse järele, et saaks eluga edasi minna."

Teos räägib meile loo Matlenast, kes jäi leseks pärast mehe Nigulase surma Krimmi sõjas. Matlena sülle sattus peremehe toapoiss Alleks, kes naisele lapse tegi. Matlena ja Alleksi paaripaneku jaoks oli vaja Nigulase surmatunnistust, mis asus Tallinnas. Paaripanekut oli vaja lapse patust päästmiseks. Matlenal ei jäänud üle mud, kui surmatunnistusele järele minna.

Teos oli keerukalt jälgitav, kuna toimusid hüpped autori minategelaselt vaarvanaema ehk Matlena minategelase vaatepunktile. Tihti tuli ette, et osa tuli lugeda mitu korda, et sellest aru saada. See eest tekitas raamat meeldiva lahtirullumise tunde. Eriti hea mulje jättis tegelaste vähehaaval tundmaõppimise mõju.

Raamat annab väga palju mõtteainet ja tarku ideid. Peaaegu igal leheküljel leidis lauseid, mida saab elutarkusena hoida. Näiteks on autor kirjutanud: "On neid jumalaidki palju nagu nukke poeriiulil, ainult vali see õige." või "Seda olen ainult jõudnud märgata, et nad lahutamata ongi, vaim ja inimene, liha ja sõna." ja ka "Kuid ega ussikegi saa igaveseks kevadiste kõduks saanud lehtede alla jääda. Haljus kasvab üle, ja ussike peab vaatama, kust ta saab ja mis ta sööb või kas ta nälga sureb. Ussike ka." Selliseid mõtteid oli nii palju, et mul tuli mitu muusikalist ideed, mis kõik ka kirja said.

Selle teosega on väga tähtis, et lugeja kaasa mõtleks. Kui lugeja sellega hakkama saab, on raamat tõeline elamus ja pakub mõtteainet kauaks.